

آرژانتین با تولید 5.2، آفریقای جنوبی با تولید 1.9 و کانادا با 1.5 میلیون هکتار، حائز مقامهای بعدی هستند. چین، که دومین تولیدکننده ذرت در دنیاست، ذرت تراریخت تولید نمی‌کند. [2]

از میان سه کشور بزرگ تولیدکننده ذرت در جهان — یعنی آمریکا، چین و برزیل — سهم ذرت تراریخت، از کل ذرت کشت‌شده در این سه کشور به ترتیب، 93.4 درصد [3]، صفر [4]، و 88.9 درصد [5] بوده است؛ آخرین قیمت‌های منتشره در سایت فائو نشان می‌دهد قیمت متوسط هر تن ذرت در سال 2016، در این سه کشور به ترتیب 130 و 264.3 و 183.7 دلار بوده است. [6] به این ترتیب که قیمت ذرت آمریکا و برزیل — که بخش اعظم آن تراریخت است — به ترتیب 49.2 و 69.5 درصد قیمت ذرت پاک در چین است.

این قیمت‌ها می‌تواند به‌روشنی سطح کیفیت، نوع مصرف، و دلایل تولید ذرت تراریخت را از ذرت عادی تفکیک نماید. استفاده از ذرت‌های با استانداردهای دامی در پفک، که اغلب توسط کودکان مصرف می‌شود، با اهداف کاملاً تجاری صورت گرفته است.

منابع:

[1] – <http://www.fao.org/faostat/en/#data/QC/>

[4] – همان؛ صفحه 44 از این سند، تجاری‌سازی ذرت و سویا را یکی از ضروری‌ترین اقداماتی می‌داند که دولت چین باید در دستور کار قرار دهد، معلوم می‌شود هنوز کشت ذرت و سویای تراریخت در این کشور عملی نشده است.

[6] – <http://www.fao.org/faostat/en/#data/PP/visualize>.

انتهای پیام/ *

[ad_2]